

bende Følge for Bryggernes Næringsbrug i Kjøbstæderne. Jeg er meget tilbøielig til at troe, at Sagen langt fra er saa farlig, som den fremstilles af dem, der særdeles interessere sig for Kjøbstædernes Tarv. Der opstaaer idelig Frygt for en større Virkning af Bestemmelser af det Slags, end der virkelig er Grund til; men det forekommer mig dog ikke at være principmæssigt, at man saaledes for en enkelt Virksomhed paa Landet indfører en Grundsætning, som er afvigende fra det Høje, og det forekommer mig, at der dog var nogen Billighed i, førend man vilde gjøre en saadan Forandring, at da Kjøbstadøvrighederne, Kjøbstadcommunerne, bleve hørte derom, og da den Mening er almindelig udbredt, og efter mine Tanker har sin gode Rod i Forholdenes Bessaffenhed, at Kjøbstædernes Interesse kun er usikkert varetagen i Rigsdagen, saa troer jeg, at det er saa meget rigtigere, at Rigsdagen viser, at man ikke vil foretage Noget, som paa nogen Maade kan ansees præjudicerende for Kjøbstæderne, og da de 3 Medlemmer af Udvalget, som have hjemme i Kjøbstæderne, ere imod den omhandlede Rettighed, troer jeg, at dette ogsaa er en Grund, hvorfor man ikke maa anbefale det. Naar jeg beraaber mig paa Udvalgets Fleerheds Mening, saa tager jeg Hensyn til dets principale Forslag, hvilket jeg finder at være aldeles velbegrunder, hvortilmod jeg paa ingen Maade kan være enig i dets subsidiale Forslag, som i visse Henseender synes at give dem endogsaa mere, end de vilde have ved at kunne affætte Ølet blot paa Torvene eller paa den Maade, hvorpaa Landmanden affætter de egentlige landlige Producter; thi naar de kunde have faste Udsalgssteder, vilde de derved kunne faae langt større Affætning end de kunde faae paa anden Maade. Det er Noget, der idetmindste lader sig tænke, og den Analogi, som man søger i Placaten af 1825, troer jeg ikke passer; thi det er blot for Fabrikker, og det er ved en senere Placat af 6te Marts 1827 udtrykkeligt blevet forklaret, hvad der forstaaes ved Fabrikker. Aarsagen, hvorfor Fabrikkerne have faaet Ret til at have Udsalgssteder i Kjøbstæderne, men vel at mærke kun i den nærmeste Kjøbstad, er den, at man har antaget, at de ikke paa no-

gen tilfredsstillende Maade kunde affætte deres Producter paa deres Hjemsted, og da Fabrikker af nogen Betydning ere af den Bessaffenhed, at de behøve en større Affætning, end de kunne faae der; men den, der besætter sig med Ølbryggeri paa Landet, kan lige saa vel som den, der producerer Meel og Gryn paa Landet, hjælpe sig ved det Udsalg; han kan have paa eller i Nærheden af sin Bopæl. Der er jo Udsalg af dette Slags paa Landet, som slet ikke ere aldeles ubetydelige. Det forekommer mig ogsaa, at der vilde være nogen Anomalii i, at man ved en særlig Lov indrømmede en Frihed som den omhandlede for Udsætningen paa en Tid, da man ikke vil indrømme den med Hensyn til Brødsaffætningen. Thi det er klart, at i det Lovudkast, der er os forelagt angaaende Bagermøringen, er der ikke Tale om at give Landsbybagerne en lignende Berettigelse, ligesom denne Lov ogsaa blot angaaer Kjøbenhavn, og der altsaa i intet Tilfælde kunde indføres Noget deri, som kunde hjemle en anden Brødsaffætning i Kjøbstæderne end den, der er overeensstemmende med den almindelige Lovgivning. Jeg skulde derfor troe, at Fleerhedens principale Forslag, der gaaer ud paa, at § 3 i det forelagte Udcast udgaaer, er meest overeensstemmende med Forholdets Natur. Det kunde da tages under nærmere Overveelse, hvorvidt der kunde tages visse almindelige Bestemmelser udenfor de hidtil bestaaende angaaende Affætningen af visse Forarbejdelser paa Landet i Kjøbstæderne, og i saa Fald burde, som jeg alt har bemærket, Kjøbstædernes Øvrigheder og Communerne selv have Leilighed til derover at udtale sig.

Hvad den 2den § af Lovudkastet angaaer, saa er jeg heller ikke vis paa, om den virkelig er velbegrunder. Jeg troer i det Mindste ikke, at den Grund, der anføres derfor, kan staae sin Prøve, nemlig, at den Indskrænkning, som Frd. af 18de Octbr. 1811 har gjort i de Næringsbrug, som det er tilladt dem, der bebygge Jordlodder udenfor Byens Grund, at drive, at denne Indskrænkning skulde være bygget paa Consumtionsvæsenet, navnlig for saavidt denne angaaer Øl. Denne Forordning angaaer jo mange andre Næringsveie, navnlig al Handel, hvilket er en ikke meget betydelig Indskrænk-